Het blad voor kleine en grote kinderen

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Mickey magazine

WALT DISNEY

9 JAN. 1958 Nr 379 8e jaar - 20 blz

IN DIT NUMMER : *Een spannend historisch verhaal* **Waarom spoedt zich deze man?**

Het zeer aktieve clubje 192, leider Henri Grooten, zou graag zijn ledental uitgebreid zien, vooral om met een voetbalploegje van wal te kunnen steken. Voetballiefhebbers en Mickeyvriendjes worden verzocht zich te richten tot Henri GROOTEN, Persoonstraat 6, Hasselt. Dit kan ook schriftelijk gebeuren.

MICKEY'S BRIEVENBUS

— Eindelijk weer wat nieuws van Henri GROOTEN (Hasselt). Henri is de flinke leider van Clubje 192. Voor je oproep wordt nog in dit nummer gezorgd, Henri ! Speur de bladzijde maar eens flink af. Het doet me natuurlijk veel plezier dat « Mickey Magazine » door je leraar aanbevolen wordt. Dat hij jullie naar de films van Walt Disney stuurt, kan ik best begrijpen. Ze zijn immers steeds leerrijk en tevens onderhoudend. Ikzelf doe mijn uiterste best om er gen enkele te missen. De gevraagde lidkaarten en plakluiken heb je intussen reeds ontvangen, nietwaar? Tot schrijfs, Henri.

— Je omvangrijke brief heb ik goed ontvangen, Freddy CORNELIS (Dendermonde). Met omvangrijk bedoel ik meer de kwaliteit dan de kwantiteit. In je twintig lijntjes wist je namelijk zeven verschillende punten te behandelen. Goed zo : je bondig en raak uitdrukken is een zeer goede eigenschap. Oproep vind je op deze pagina. Verder wens ik je nog veel sukses bij je sportaktiviteiten !

— Sjonge, sjonge ! Erika STEYAERT (St-Amandsberg) schrijft me dat de ganse familie de A-griep gehad heeft. Wij ook, Erika ! Hier op ons blaadje is het haast een ramp geworden. Op zeker ogenblik was er van de zeven tekenaars slechts één dappere aanwezig. De anderen lagen te bed met die geniepige Aziatische virus te worstelen. Tja, het is toch nog losgelopen en zoals je hebt kunnen zien is ons blaadje rustig blijven verschijnen. Het zijn harde kerels hier, die weten dat onze lezertjes elke donderdag op hun geliefd lijfblad wachten. Is dat niet zo, Erika ?

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens !

DINGO wachtte al een uur op het perron van het station op Donald, die hem daar rendez-vous gegeven had. Dingo kwam van zee terug en zijn trein was vroeger aangekomen dan die van Donald die uit Duckburg terugkeerde. Ze hadden daar afgesproken om samen naar mijn huis te komen.

Eindelijk kwam de trein van Donald binnengestoomd. Beter gezegd : de trein waarop Donald had moeten zitten. Van de drieënzestig reizigers die uit de trein kwamen, was er geen enkele die zelfs maar ietsje op het beroemde lid van de Duckfamilie geleek. Zelfs iemand die op Donald Duck zou gelijken, zou Dingo tot niets dienen. Wanneer men op iemand wacht, neemt men geen genoegen met een imitatie.

Dingo begon hard na te denken : dat kan-ie zo goed. Toen hij tot het besluit gekomen was dat Donald waarschijnlijk zijn trein gemist had, besloot hij de volgende af te wachten.

Dingo wist echter niet dat Donald zijn reisplannen veranderd had en rechtstreeks per auto naar mijn huis gekomen was. Twee uur, drie uur, tenslotte vier uur lang wachtten wij op onze vriend Dingo.

Eindelijk schoot mij iets te binnen :

— Ben je zeker dat hij niet in het station te wachten zit, Donald ?

— Onmogelijk ! riep Donald uit. Als hij merkte dat ik niet opdaagde, zou hij hierheen gekomen zijn. Het doel van onze reis was « jouw huis » en niet het perron !

Voor alle zekerheid zijn we toch maar even naar het station gaan kijken. Dingo zat er nog steeds op zijn valies te wachten.

— Maar Dingo toch ! riep Donald uit. We zitten reeds urenlang bij Mickey thuis op jou te wachten.

— Beste Donald, antwoordde Dingo op zachte toon. Hier... op deze plaats waren we afgesproken. Dus... op deze plaats heb ik gewacht.

Ik geloof wel, beste vriendjes, dat Dingo gelijk heeft. Als je met iemand afspraak neemt, ga dan niet ergens anders naartoe in de hoop dat die persoon op eigen initiatief hetzelfde zal doen. Een afspraak is zowel een zaak van stiptheid als van elementaire beleefdheid.

Mickey

Mickey's Club

Alle lezers en lezeressen van « Mickey Magazine » kunnen, hoe jong of hoe oud ze ook zijn, lid worden van Mickey's Club. Lidmaatschap van de Club is geheel kosteloos. Geen cent te betalen. Alleen maar naam, voornaam, juiste adres en geboortedatum op een briefkaart vermelden en deze richten aan : Mickey's Club, Hopstraat 47, Brussel.

Hierboven een verkleinde afbeelding van de voorzijde van de lidmaatschapskaart.

Hallo, Mickeyvriendjes van Dendermonde !
Freddy Cornelis, Zwarte Zusterstraat 19, Dendermonde, is de flinke aanvoerder van een kaatsploegje, samengesteld uit leden van onze club. Net zoals in het andere oproepje, zouden die mannen graag een elftal samenstellen en daarvoor komen ze mensen te kort. Liefhebbers van het ronde leder en liefst trouwe Clubleden zijn bij Freddy terecht !

WERK MET EEN STAARTJE

De GEEST van 1776

KORTE INHOUD

De neefjes van Donald willen een stuk opvoeren dat zich in 1776 afspeelt. Om in de geschikte stemming te komen, verplicht hun oom hen te gaan leven zoals in die tijd. Maar een der neefjes is verdwenen...

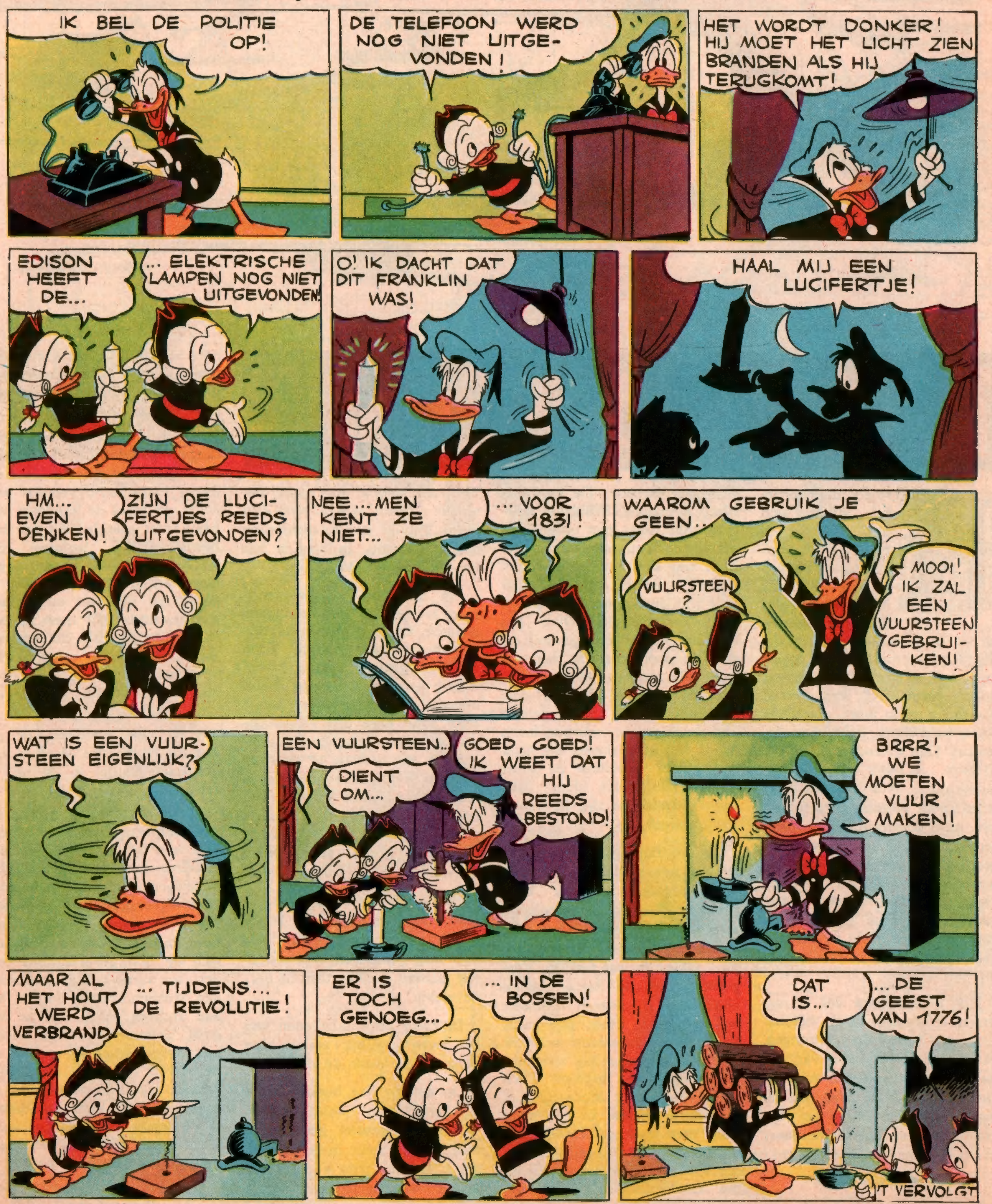

VOLGENDE DONDERDAG : **DONALDS WAANZIN**

TALVIK, HET DAPPERE RENDIER

BOVEN de poolcirkel strekt zich de toendra uit. Het is een eindeloze vlakte, een s o o r t woestijn, Maar een woestijn van sneeuw en ijs. In de zomermaanden ziet de toendra eruit als een mollig tapijt van korstmos. De hoogste boom meet wel een meter. Naarmate men meer noordelijk trekt, verdwijnen de bomen helemaal. Dan verandert de vlakke toendra in een heuvelachtig landschap. Nog noordelijker worden die heuvels bergen. Het zijn geen rotsen zoals in Zwitserland. Ze lijken eerder op grote suikerbroden, die door de poolwinden afgerond werden. Deze streek is voor het grootste gedeelte op Fins gebied gelegen. Nochtans strekt ze zich ten dele in Zweden en Noorwegen uit.

Het is een land vol verrassingen. Natuurlijk is de beschaving er reeds doorgedrongen. Maar toch is het leven van een Lap niet te vergelijken met dat van onze boeren. Men zal dit beter begrijpen als men het avontuur leest, dat de pelsjager Matti Kwikkjok overkomen is.

* * *

Het was zeer stil op de uitgestrekte ijsvlakte. De iglo van Matti Kwikkjok, een klein heuveltje dat haast niet opviel aan het ongeoefend oog, ontwaakte. Men zou zich kunnen afvragen waarom. Reeds vijf maanden lang was de zon noch opgestaan noch ondergegaan. Over het land heerste de eeuwige duisternis : de poolnacht. De dag was haast niet van de nacht te onderscheiden want de maan was onzichtbaar. Dit alles belette niet dat Matti een gewoon leven leidde; hij ging slapen net alsof de zon dit ook deed en werd wakker alsof hij door haar warme stralen in zijn ijswoning gewekt werd.

Op die morgen, die men nauwelijks kon onderscheiden van de voorgaande avond, blies Matti krachtig op de smeulende asse, die in het midden van zijn iglo lag. Hij legde er gedroogd mos, takjes en wat turf op. Vergeleken met de dertig graden onder nul, die buiten heersten, was het in de ijshut zeer knus, hoewel een termometer er slecht een graadje boven het vriespunt zou aangewezen hebben. Toch deed Matti zijn klederen niet uit om te slapen. In zijn stam sliep men vaak samen, de een tegen de ander aangedrukt, onder dikke rendier- en robbevellen. Dan kleedden ze zich uit, want dan werd het te warm naar hun zin. Maar hier was het anders : Matti was alleen. Zijn gezel Talvik, het rendier, sliep achter de iglo, in een in het ijs uitgehouwen kuil.

Na de ijsblokken weggenomen te hebben die de ingang afsloten, kroop Matti op handen en voeten naar buiten. Toen hij zijn meester hoorde, kwam Talvik proestend uit zijn ijskuil opgedoken. De poedersneeuw stoof rond hem op. Talvik begon met zijn snuit tegen de kleren van zijn meester te wrijven : op deze manier betuigde hij zijn vriendschap. Talvik was een prachtig dier met een reusachtig gewei. Hij had voor de kleine Lap een diepe genegenheid. Talvik wist wel waarom...

Het was nu reeds vijf jaar geleden. Het winterde fel in de toendra; de temperatuur was zeer laag gezakt en onophoudelijk gierden sneeuwstormen over de vlakte.

In zulke omstandigheden was het leven moeilijk : zowel voor de mens als voor de dieren.

Op zekere dag hoorde Matti Kwikkjok een woest geblaf. Wie was vermetel genoeg om zich in zulk weer buiten te wagen ? Als het geen « pulkkas » waren voortgetrokken door « huskies » wat kon dat geblaf dan beteken ? Matti greep zijn harpoenen en kroop moeizaam uit de diep ingesneeuwde iglo naar buiten.

Het landschap schitterde onder de poolnacht. Elke heuvel nam onder zijn sneeuwkleed de meest fantastische vormen aan. Maar dit hield de aandacht van Matti niet gaande. Hij zag iets bewegen. Nu begreep hij : wolven... Door de honger opgejaagd waren de hyena's van de poolstreek uit hun schuilplaatsen gekomen. Hij keek nauwer toe en zag dat drie wolven rond een vierde dier een cirkel vormden. Dat kon geen wolf zijn. Matti kwam nader : het was een jong rendier !

« O ! De schurken, de rovers ! » tempeestte Matti in zijn gutturaal taaltje. « Ik zal ze raken ! »

Uit al zijn kracht gooide hij zijn harpoen. Een der wolven stiet een gehuil uit, kroop nog enkele meters voort en bleef dan onbeweeglijk liggen. En hetgeen Matti voorzien had gebeurde. De twee andere wolven lieten hun slachtoffer in de steek om zich op hun gevelde spitsbroeder te werpen. Ze scheurden aan stukken. Matti liet ze beaan stukken. Mati liet ze begaan. Toen ze verzadigd waren, had hij geen moeite om ze op de vlucht te jagen. Het jonge rendier lag onbeweeglijk in de sneeuw. Matti nam het diertje in de armen en droeg het voorzichtig naar zijn iglo. Hij legde het op een robbevel neer.

('t vervolgt.)

Maurice ANTOINE.

VOLGENDE DONDERDAG: STILTE VOOR DE STORM

Mickey op het Tam-Tam Eiland

KORTE INHOUD

Donderdag en zijn stambroeders beschouwen Dingo als een God!

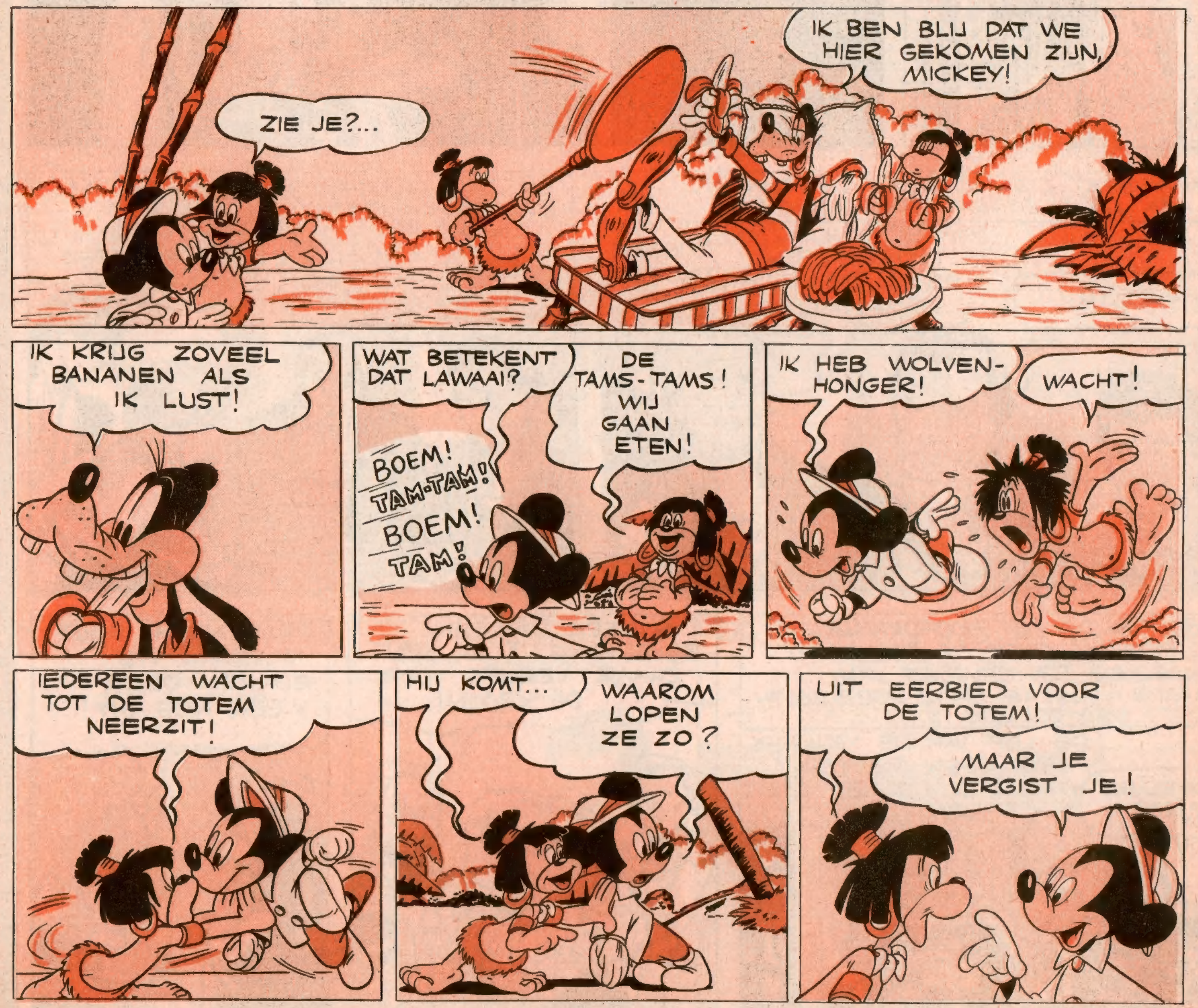

VOLGENDE DONDERDAG: **BANANEN... STEEDS BANANEN!**

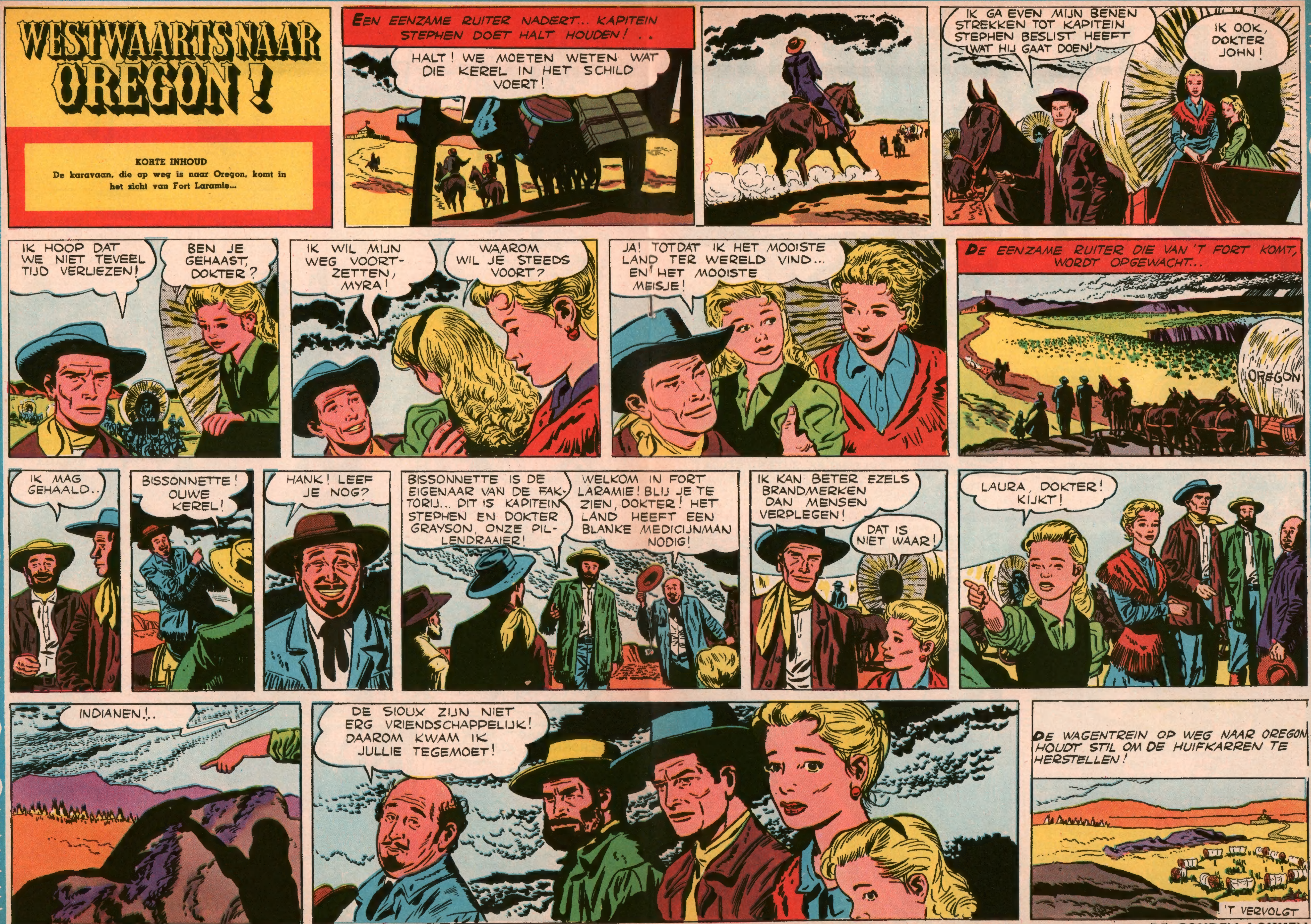

VOLGENDE DONDERDAG: **DE GOUDEN LOKKEN**

ZO IS HET LEVEN...

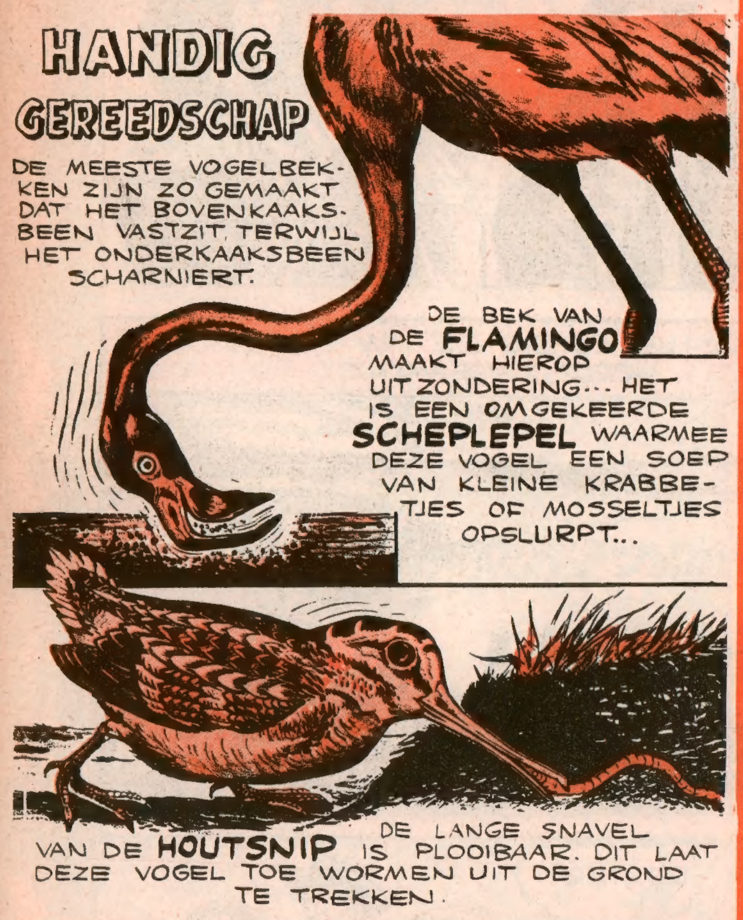

De ANDEREN

KORTE INHOUD

Jaak en Mark werden aan boord van de « Giervalk » ontvoerd. Drie geheimzinnige kerels brengen de knapen ergens naartoe. Waarheen weten ze echter niet. Jaak heeft getracht de aandacht te trekken van een paketboot, die het jacht kruiste. Tevergeefs ! Hij werd onzacht in de kajuit teruggebracht...

De avond van de tweede dag... Jaak en Mark waren onder de onverschillige blik van Blam in de kajuit afgedaald. De luipaard, die aan een korte keten vastgemaakt was, had eventjes vervaarlijk gegromd. De jongens hadden aan de knoppen van de boordradio gedraaid. Het was een ultramodern ontvangsttoestel en weldra hoorde ze bekende klanken :

« De geheimzinnige zaak van Nieuwpoort », zei de omroeper, « is op een dood punt gekomen. Sinds Jaak Coenen en Mark Robeyns tijdens de nacht van 24 op 25 juli verdwenen, heeft men zich in allerlei veronderstellingen uitgeput. De Rijkswacht heeft dus de fietsen van beide knapen gevonden, die ze achtergelaten hadden in de buurt van een op het droge getrokken jacht. Sindsdien heeft het onderzoek echter geen vooruitgang meer gemaakt. Tot middernacht werd gisteren door specialisten in het IJzerkanaal gedregd. De Zeemacht neemt aan de opzoekingen deel. Het signalement van de vermisten werd overgemaakt aan alle grensposten en aan alle Europese havenautoriteiten. De hoop beide jongens levend terug te vinden, verzwakt echter voortdurend... Te New York verklaarde M. J. H. Rooman aan de journalisten dat de Amerikaanse auto-industrie een nieuw rekord... »

« Zozo, dacht Mark, onze verdwijning noemt men de « zaak van Nieuwpoort ». Ze zullen ons spoor nooit vinden ! »

— Te Londen, ging de omroeper voort, verklaarde de Eerste Minister dat de toestand in het Midden-Oosten ernstig kan genoemd worden...

« Onze ouders zullen verschrikkelijk ongerust zijn, dacht Mark. Ze weten helemaal niets. Het IJzerkanaal wordt afgezocht en men vraagt zich af of wij dood zijn. Men spreekt over ons alsof ze hierover zeker waren... »

— De zaak van Nieuwpoort... klonk de eentonige radiostem opnieuw. We vernemen zoëven dat de politie de vermissing van de jongens in verband wil brengen met het plotse verdwijnen van het jacht « Giervalk ». Er wordt eveneens gemeld dat de Zweedse paketboot « Sirius » de « Giervalk » zou opgemerkt hebben aan de Portugese kust op 25 juli omstreeks 17 uur. De Belgische politie trekt dit bericht echter in twijfel. Men oordeelt dat het hier een ander jacht betreft. Inderdaad, vermits de « Giervalk » voor het laatst in het IJzerkanaal gezien werd op 24 juli rond eenentwintig uur, oordeelt met het onmogelijk dat het jacht zich twintig uur later aan de Portugese kust zou bevinden...

« 't Is verknoeid ! dacht Jaak. Het enige juiste spoor laat men vallen... juist maar omdat het niet logisch is. Een kwestie van enkele knopen... »

* * *

De derde dag was het veel frisser. Jaak en Mark, die hun jassen weer aangetrokken hadden, schatten dat ze nu in de zuidelijke Atlantische Oceaan waren. Het was slechts een idee, die wegens het gebrek aan kennis van de juiste snelheid van de « Giervalk » alsmede het ontbreken van enige geografische aanduiding, niet aan de waarheid kon getoetst worden.

Ondanks de hoge snelheid duurde de reis lang. Nu en dan verloren de knapen hun zelfbeheersing. Nog steeds tastten ze in het duister omtrent de bestemming van de « Giervalk » en hun aanwezigheid op het jacht. Het was alsof ze uitgenodigd waren door een charmante gastheer, die er zich wel voor wachtte over onaangename dingen te praten. Indien er niet het eigenaardige lichamelijke voorkomen van de bemanningsleden, de geheimzinnige taal, de luipaard, de fantastische snelheid van het jacht waren geweest... indien dit alles de jongens niet zo tot nadenken had gestemd, dan hadden ze de zeereis vast een pretje gevonden.

Te Nieuwpoort was het onderzoek in het slop geraakt. De politiehonden hadden een spoor gevolgd dat echter in het water doodliep. Men was nu zeker dat men aan de kant van de zee moest zoeken. Niemand wist echter wat te beginnen en de hoop was erg dunnetjes geworden.

De ouders van de knapen hadden alle hoop opgegeven hun kinderen nog levend terug te zien. Ze hadden hun zomerverblijf gesloten en waren naar de stad teruggekeerd. Hun leven scheen nu aan een vertraagd tempo te verlopen. Een verklaring voor de verdwijning van hun zonen hadden ze niet gevonden. Toch beefden ze telkens de telefoon rinkelde.

* * *

In de ochtend van de vierde dag kwam Blam in de kajuit en schudde beide knapen wakker.

— Maakt jullie klaar... ze komen aan, zei hij.

Jaak sprong uit zijn kooi. Terwijl hij zijn kleren aantrok, keek hij door de patrijspoort.

— Laten we een partijtje golf gaan spelen ! droomde Mark hardop.

— Sta op, luilak, we komen dadelijk aan ! antwoordde Jaak.

Jaak keek gespannen naar buiten... in het flauwe daglicht zag hij alleen maar een muur van water.

— Wat ? Wat zeg je ? smakte Mark, die rechtgekrabbeld was en zich duchtig in de haren krabde.

Men zag dat hij moeite had om zich rekenschap te geven waar hij was en wat er gebeurde. Dan sprong hij plots recht... een minuut later stond hij naast Jaak op het dek.

Heel ver, haast aan de horizon zag men een eiland. Of liever een eilandje. Nu de « Giervalk » razendvlug naderzoefde zag men goed dat het slechts die naam verdiende.

« Dit is dus het doel van onze reis, dacht Jaak. Een eilandje ergens verdoken in de oceaan. Hm... het kan slechts een tweetal kilometer breed zijn. 't Is maar een grote rots ! »

Jaak had gelijk. Het eiland leek op een grote rots die ten gevolge van God-weet-welke uitbarsting uit de golven was opgerezen. Toch zag ze er anders uit. Er waren geen punten, kloven of reten te bespeuren, zoals het gewoonlijk met eilandjes van vulkanische oorsprong het geval is. Het eiland zag eruit als een soort parallellepipedum, die op zijn hoogste punt ongeveer 250 meter boven het water uitstak. Het eiland was niet begroeid en leek totaal onbewoond.

('t Vervolgt)

Jacques LACHINS.

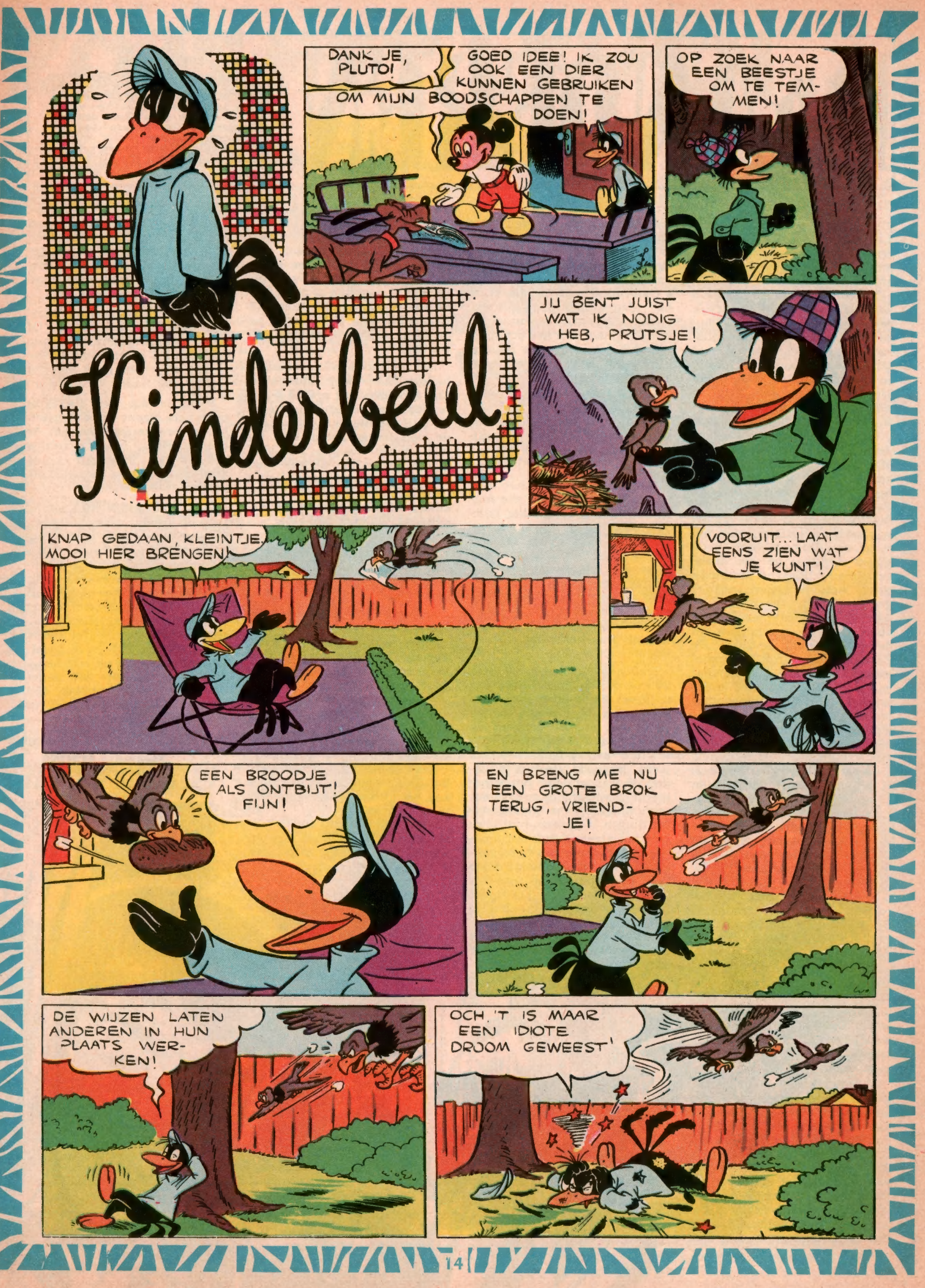
Kinderbeul
DANK JE, PLUTO!
GOED IDEE! IK ZOU OOK EEN DIER KUNNEN GEBRUIKEN OM MIJN BOODSCHAPPEN TE DOEN!
OP ZOEK NAAR EEN BEESTJE OM TE TEMMEN!
JIJ BENT JUIST WAT IK NODIG HEB, PRUTSJE!
KNAP GEDAAN, KLEINTJE, MOOI HIER BRENGEN!
VOORUIT... LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!
EEN BROODJE ALS ONTBIJT! FIJN!
EN BRENG ME NU EEN GROTE BROK TERUG, VRIEND-JE!
DE WIJZEN LATEN ANDEREN IN HUN PLAATS WER-KEN!
OCH, 'T IS MAAR EEN IDIOTE DROOM GEWEEST!

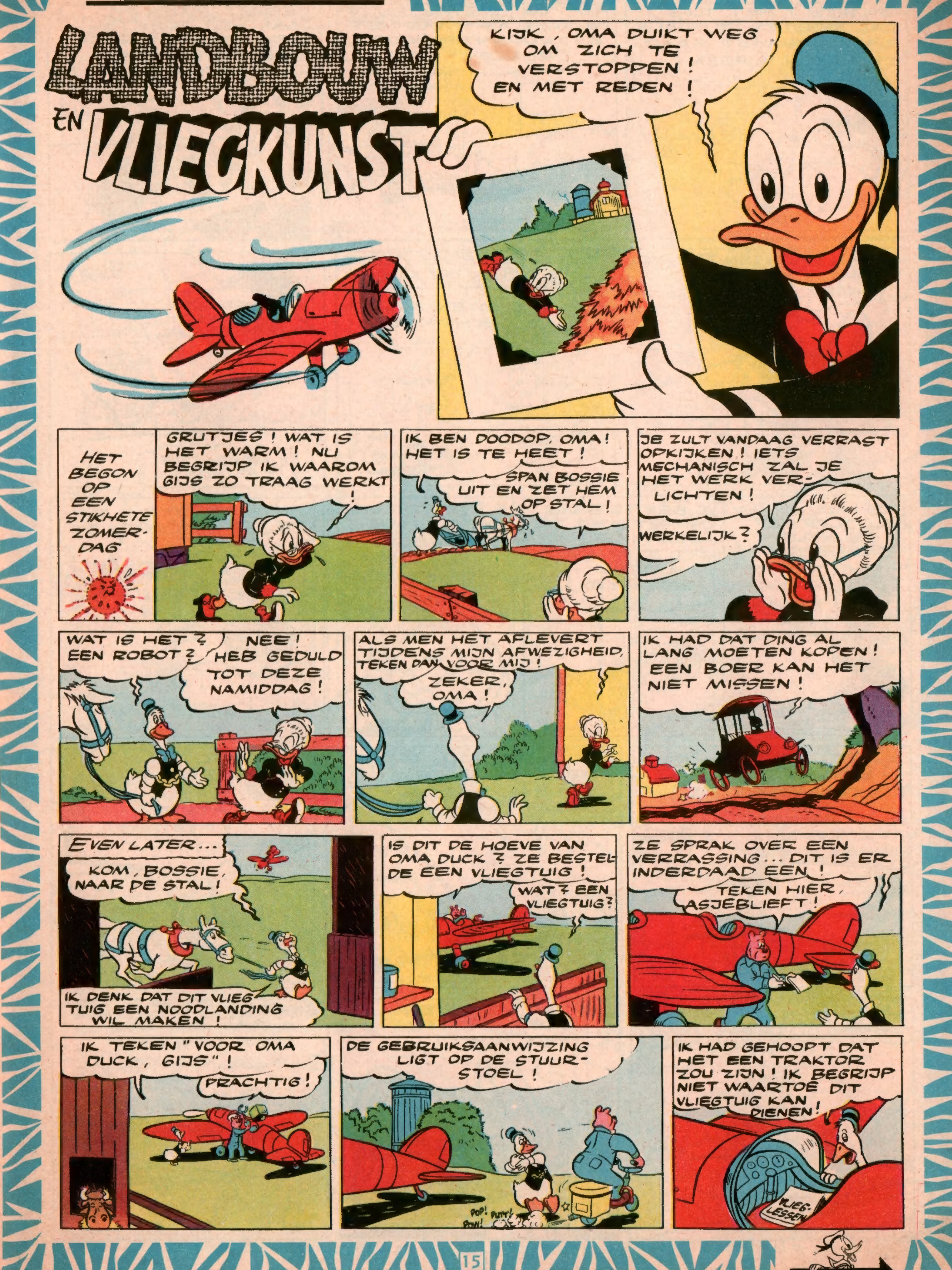
LANDBOUW EN VLIEGKUNST
KIJK, OMA DUIKT WEG OM ZICH TE VERSTOPPEN! EN MET REDEN!
HET BEGON OP EEN STIKHETE ZOMER-DAG
GRUTJES! WAT IS HET WARM! NU BEGRIJP IK WAAROM GIJS ZO TRAAG WERKT!
IK BEN DOODOP, OMA! HET IS TE HEET!
SPAN BOSSIE UIT EN ZET HEM OP STAL!
JE ZULT VANDAAG VERRAST OPKIJKEN! IETS MECHANISCH ZAL JE HET WERK VER-LICHTEN!
WERKELIJK?
WAT IS HET? EEN ROBOT?
NEE! HEB GEDULD TOT DEZE NAMIDDAG!
ALS MEN HET AFLEVERT TIJDENS MIJN AFWEZIGHEID, TEKEN DAN VOOR MIJ!
ZEKER, OMA!
IK HAD DAT DING AL LANG MOETEN KOPEN! EEN BOER KAN HET NIET MISSEN!
EVEN LATER...
KOM, BOSSIE, NAAR DE STAL!
IK DENK DAT DIT VLIEG-TUIG EEN NOODLANDING WIL MAKEN!
IS DIT DE HOEVE VAN OMA DUCK? ZE BESTEL-DE EEN VLIEGTUIG!
WAT? EEN VLIEGTUIG?
ZE SPRAK OVER EEN VERRASSING... DIT IS ER INDERDAAD EEN!
TEKEN HIER, ASJEBLIEFT!
IK TEKEN "VOOR OMA DUCK, GIJS"!
PRACHTIG!
DE GEBRUIKSAANWIJZING LIGT OP DE STUUR-STOEL!
IK HAD GEHOOPT DAT HET EEN TRAKTOR ZOU ZIJN! IK BEGRIJP NIET WAARTOE DIT VLIEGTUIG KAN DIENEN!

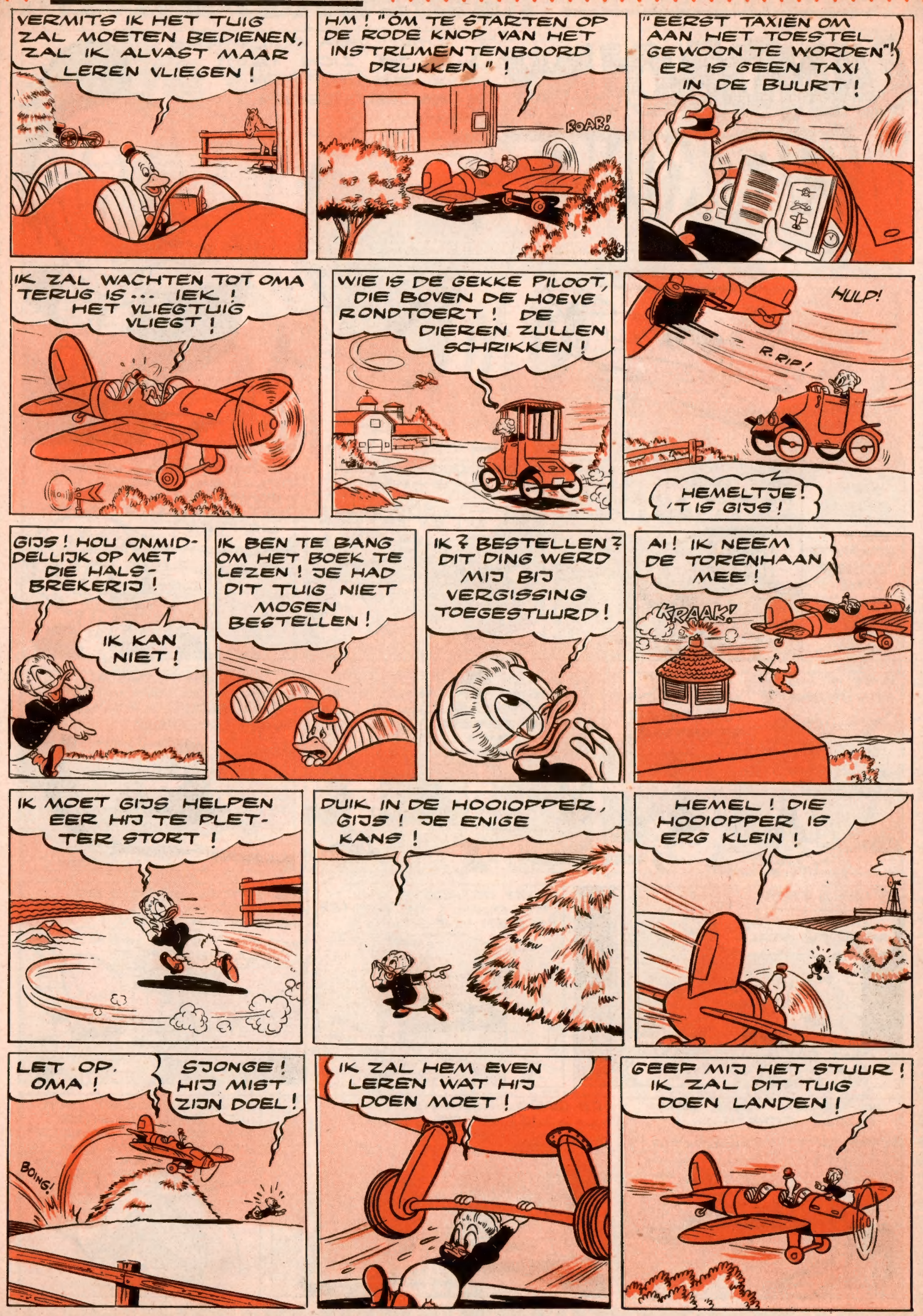

ons compleet verhaal

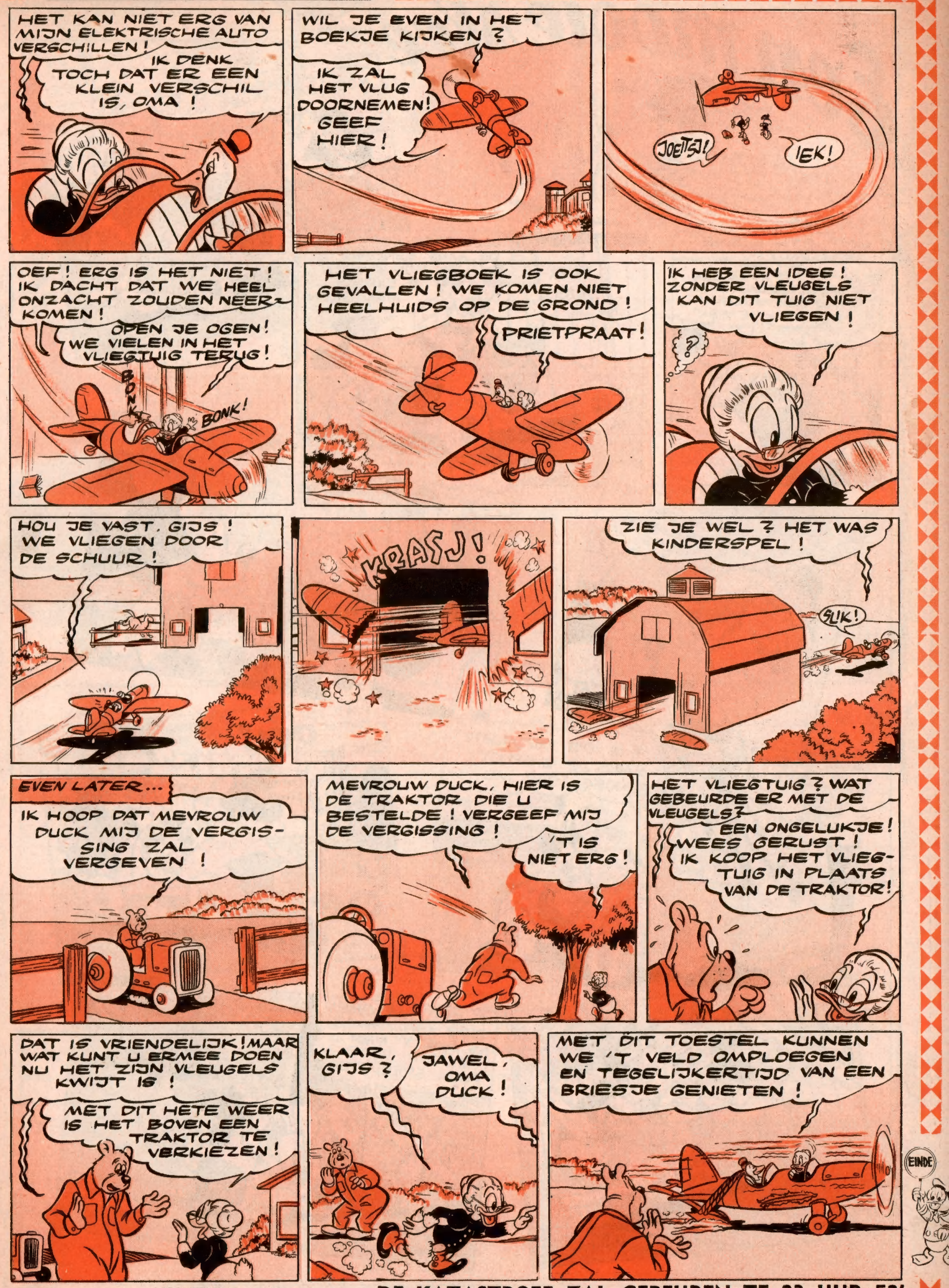

VOLGENDE DONDERDAG: **DE KATASTROFE ZAL GEBEUREN TE 23 UUR 52'**

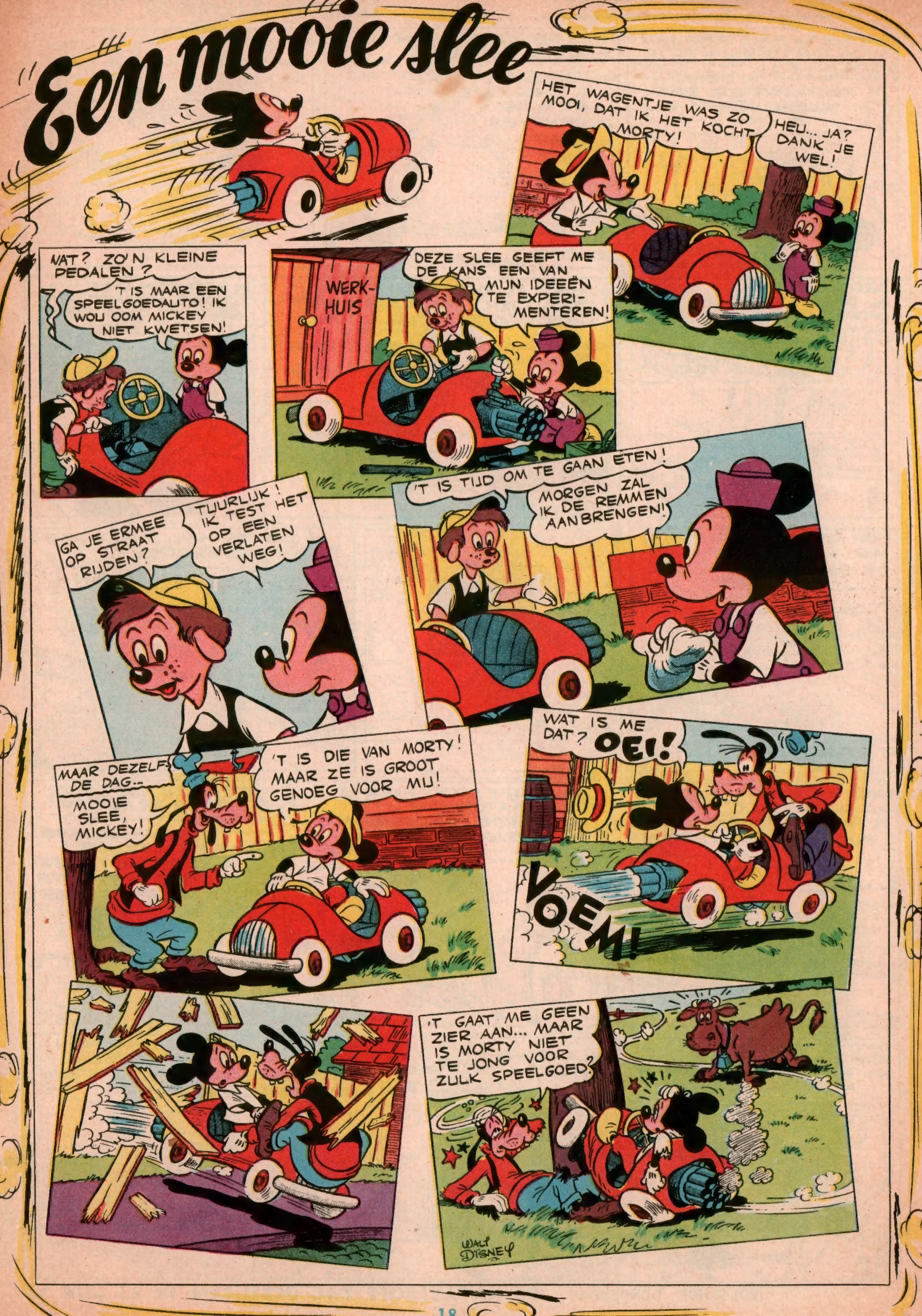

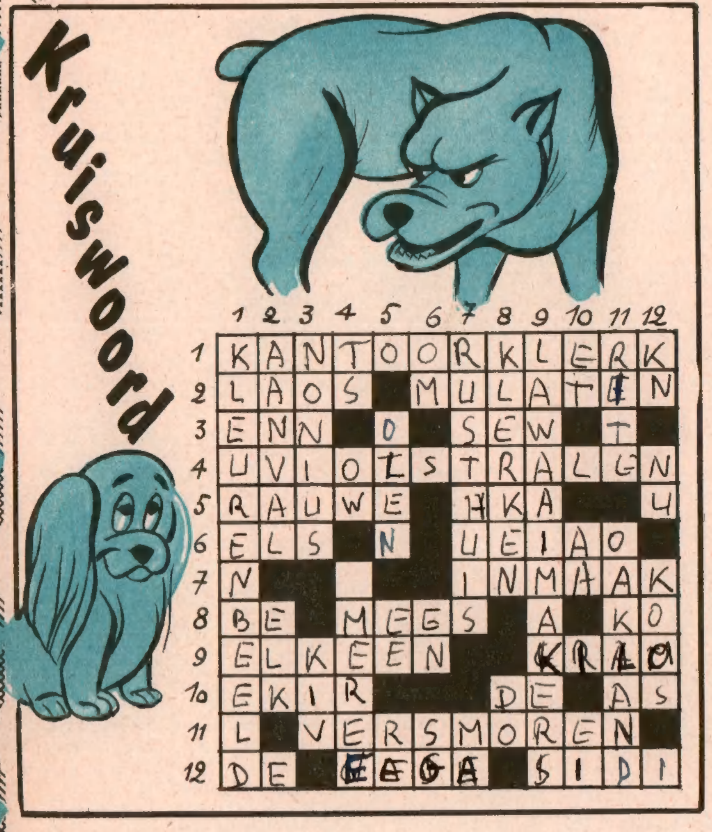

EVEN LACHEN...

— Waar wil je het liefst zitten, Jantje? Bij grootmoeder of bij tante?
— Nee, bij de cake!

(Anita Deleeck, Berchem)

★

— Geloof jij aan erfelijkheid?
— Natuurlijk! Hoe zou ik anders aan mijn geld gekomen zijn?

(Monique Segers, Turnhout)

★

Een automobilist reed een geit dood. De politieagent vroeg hem :
— Hebt ge uw rijbewijs bij, meneer?
— Nee, agent, maar ik heb mijn jachtverlof!

(Van Loo, Hoboken)

★

OP DE DIJK

Een dronkaard staat naar de zee te turen. Een andere drinkebroer spreekt hem aan :
— Zou je me soms kunnen zeggen of dat de zon of de maan is?
Hij wijst intussen naar die grote rode bol, die aan de horizon verdwijnt.
De eerste haalt onverschillig de schouders op :
— Ik weet het niet, makker! Ik ben niet van hier!

(Christian Hermans, Tervuren)

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	75,—	145,—	280,—
B. Kongo ...	80,—	150,—	290,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

HORIZONTAAL

1. Bediende op een bureel.
2. Koninkrijk in Indochina - Dame van gemengd bloed.
3. Rivier in Duitsland (minus eindletter) - Vul in : SEW.
4. Ultravioletstralen (afkorting).
5. Ongekookte, onrijpe - Vul in : HKA.
6. Schoenmakerswerktuig - Volledige reeks klinkers.
7. Het inmaken.
8. Eerste deel van een beambte - Vogeltje - Knock out (afkorting).
9. Iedereen - Gewicht.
10. Vul in : de letters van ERIK - Lidwoord - Deel van een wiel.
11. Smorend doen omkomen.
12. Lidwoord - Echtgenote - ... Barrani, havenstad in Egypte.

VERTIKAAL

1. Beeld in kleuren.
2. Het aanvallen - Ieder.
3. Portugees sterrenkundige gestorven in 1577 - Kongolese provincie zonder einde.
4. ... Eliot - Oorlogswoekeraar - Slampampen.
5. Gemeente in provincie Antwerpen - Dubbele klinker - Muzieknoot.
6. Voor - Voegwoord - Soortgelijk gewicht.
7. Huis om uit te rusten - Moeder.
8. Kantoorbedienden - Muzieknoot.
9. Zij maken lawaai.
10. En (Latijn) - Dubbele klinker - Het komt van de kip.
11. Ritus - Voorstad van San Francisco.
12. Vul in : KN - Niet straks - Van kiezen.

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL Nr 378

Horizontaal : GROSSIERS - ROSKAM - AI - ASLEGER - OPEL - IN - DIEF - TE - ISANGI - ELISA - DIE - IE - LIST - IK - RATS.

Vertikaal : GRAVITEIT - ROS - NELE - OSLO - SKEPTISCH - SAGE - SA - IMELDA - LR - INDIA - RA - LEGIST - SIR - FIETS.

prettig naamfeest

9-1 : H. JULIANUS
10-1 : H. WILHELMUS
11-1 : H. HORTENSIA

12-1 : H. CESARINA
13-1 : H. VERONICA
14-1 : H. HILARIUS
15-1 : H. RACHEL

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1958.

Ziehier het 3de deel van de puzzle.
De andere delen verschijnen op deze plaats in de nummers 380 en 381.

DE GROTE TREINROOF

KORTE INHOUD

Mickey en Dingo en de directeur van de spoorwegmaatschappij hebben dreigbrieven ontvangen. Eerst denken ze dat het een grapje is. Ze zetten opgeruimd hun weg voort...

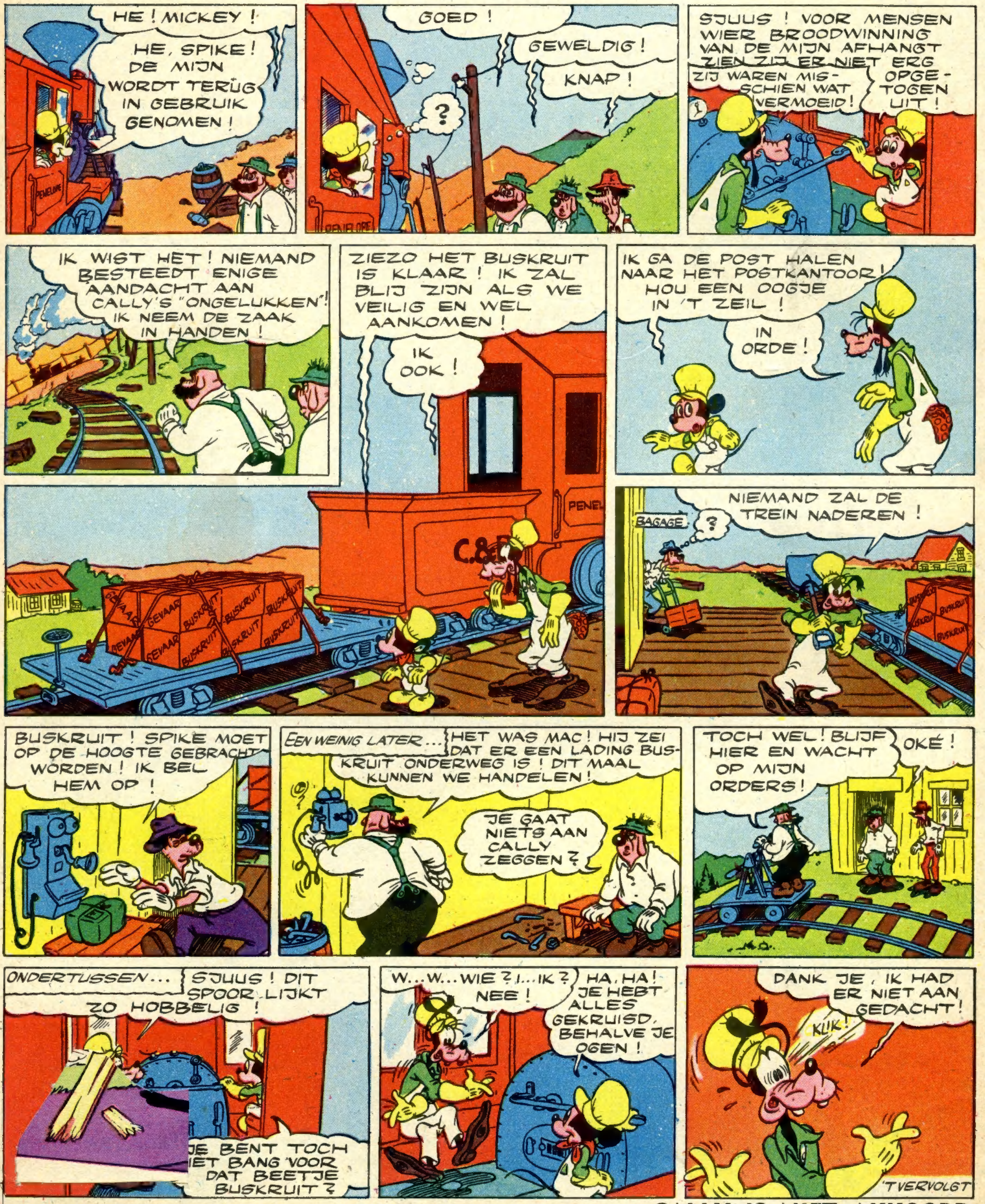

VOLGENDE DONDERDAG : CALLY IS NIET AKKOORD

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.